

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobce: S.D., narozený „X“,
bytem „X“
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5366/DS/2016,
JID: 68858/2017/KUUK/Zvo,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5366/DS/2016, JID: 68858/2017/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Magistrátu města Chomutova (dále jen „magistrát“) ze dne 31. 8. 2016, č. j. ODSČ-12/4-N-2016. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů ke dni 22.2.2016 v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím a postupem správního orgánu byl zkrácen na svých právech tak, že to mělo za důsledek nezákonné rozhodnutí. Žalobce toto upřesnil tím, že namítl, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Podobně postupoval i prvoinstanční správní orgán – Městský úřad Písek v rozhodnutí ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, kdy odmazal dva záznamy z bodového hodnocení učiněné na základě nezpůsobilých podkladů. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí i přes specifičnost blokového řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které nejsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce.

4. Dále žalobce namítl, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku. Dále žalobce uvedl, proč podklady nejsou dle žalobce způsobily jako podklady pro napadené rozhodnutí, když obecně uvedl, že je to tehdy, pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se přestupce dopustil v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti (což neplyne z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ s tím, že mělo být uvedeno konkrétní ustanovení zákona, které bylo porušeno), dále v případě nepřipoutání bezpečnostním pásem, kdy není zřejmé, že došlo k porušení povinnosti za jízdy a zda přestupcem jako řidičem, dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.
5. K jednotlivým výtkám u pokutových bloků pak žalobce uvedl, že pokutový blok z 22. 2. 2016 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1f4“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti, místu spáchání, popis skutku (mimo jiné „rychlost“) neuvádí porušení povinností přesně dle zákona a je nedostatečný, pokutový blok z 19. 10. 2015 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1f4“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti, místu spáchání, popis skutku (mimo jiné „RJ“) neuvádí porušení povinností přesně dle zákona a je nedostatečný, pokutový blok z 15. 12. 2014 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1f3“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti, místu spáchání, popis skutku (mimo jiné „rychlost“) neuvádí porušení povinností přesně dle zákona a je nedostatečný, pokutový blok z 11. 10. 2014 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1f4“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti, místu spáchání, popis skutku (mimo jiné „R“) neuvádí porušení povinností přesně dle zákona a je nedostatečný, pokutový blok z 23. 2. 2014 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1k“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti, místu spáchání, popis skutku (mimo jiné „pásky“) neuvádí porušení povinností přesně dle zákona a je nedostatečný. Souhrnně pak dále žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným jednáním, nejsou tak způsobily podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být tak podkladem pro záznam bodů do registru. Současně žalobce navrhl dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušit rozhodnutí prvostupňového orgánu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.

7. Žalovaný konstatoval, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce včetně poukazu na předložené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a další, s nimiž se neztotožnil. Žalovaný dále zdůraznil, že magistrát postupoval správně, když si vyžádal kopie pokutových bloků ze dne 22. 2. 2016, 19. 10. 2015, 15. 12. 2014, 11. 10. 2014, 23. 2. 2014 k oznámením o uložení pokut, na jejichž základě body do registru zaznamenal, poté, co žalobce uplatnil námitky proti opodstatněnosti dosažení 12 bodů. Žalovaný poukázal na to, že žalobce podal podnět k přezkumnému řízení týkajícímu se pokutových bloků, který byl pro žalobce neúspěšný, neboť sporované pokutové bloky měly všechny náležitosti dle zákona. V řízení o námitkách nebylo shledáno, že by pokutové bloky byly vydány v rozporu s právními předpisy, popis přestupkového jednání je v pokutových blocích dodatečně přesný a jednoznačný, správní orgán vycházel z konkrétních oznámení o přestupcích a označených pokutových bloků. Dle žalovaného tak magistrát rozhodoval o námitkách na základě platných a pravomocných rozhodnutí, proto rozhodnutí prvního stupně potvrdil. Zápis právních norem na pokutových blocích byl žalovaným shledán v souladu se zákonem a pravidly českého pravopisu. K tvrzení žalobce, jaké údaje by měly být patrné z rozhodnutí v blokovém řízení, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a dodal, že pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a s údaji zaznamenanými v pokutovém bloku. Žalovaný dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 96/2008 a uzavřel, že žalobci byly body zaznamenány oprávněně, v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 4. 3. 2016, č. j. ODSČ-12/B-2016, který byl žalobci doručen dne Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. 3. 2016, oznámil magistrát žalobci, že ke dni 22. 2. 2016 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu; současně vyhotovil žalobci také výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 4. 3. 2016 obsahující historii bodového hodnocení žalobce. Dne 17. 3. 2016 podal žalobce dopisem z 16. 3. 2016 námitku proti veškerým záznamům. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních.

11. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku.
12. Z bloku na pokutu ze dne 23. 2. 2014, série GE/2014, č. E1682980, na částku 200 Kč, vyplynulo, že dne 23. 2. 2014 v 14:40 hod. v ulici Pražská v obci Chomutov, žalobce jako řidič motorového vozidla, registrační značky „X“, nebyl za jízdy připoután, a tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku slovy: „*řidič nebyl za jízdy připoután § 6/1a z.č. 361/2000 Sb.*“.
13. Z bloku na pokutu ze dne 11. 10. 2014, série GE/2014, č. E 2086586, na částku 300 Kč, soud zjistil, že žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky VW Golf, registrační značky „X“, dne 11. 10. 2014 v 10:46 hod. na silnici I/6 u obce Andělská hora, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla naměřena rychlost 109 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „*§ 18/3 z.č. 361/2000 Sb. - překročení R mimo obec 90/113/109 km/h*“.
14. Z bloku na pokutu ze dne 15. 12. 2014, série HG/2014, č. G 1530840, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky VW Golf, registrační značky „X“, dne 15. 12. 2014 v 15:15 hod. na silnici v obci Luníkov v části Žižice, kde byla stanovena obecně rychlost 50 km/h, byla naměřena rychlost 81 km/h (resp. po případném možném odečtu odchylky 78 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „*Luníkov ...překročení rychlosti 81 km/h*“.
15. Z bloku na pokutu ze dne 19. 10. 2015, série GD/2014, č. D1785380, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ dne 19. 10. 2015 v 15:15 hod. na silnici I/13 u obce Ledvice, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla naměřena rychlost 107 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „*mimo obec dle § 18/3 z.č. 361/2000 Sb. R 90/111/107 km/h*“.
16. Z bloku na pokutu ze dne 22. 2. 2016, série JL/2015, č. L0315883, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ dne 22. 2. 2016 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v 11:00 hod. na silnici I/6 u obce Vřídýlko směr K. Vary - Praha, mimo obec, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla naměřena rychlost 107 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku následovně: „§ 18/3 z.č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec, 90-111-107 km/h“.

17. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a s historií bodového hodnocení. Na to žalobce reagoval podáním, v němž požádal o přerušení řízení z důvodu podaného podnětu k provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 19. 10. 2015. Magistrát řízení přerušil. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, v případě bloku na pokutu ze dne 19. 10. 2015 neshledala důvod k postupu podle § 85 odst. 5 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) přezkumné řízení nezahájila a blokovou pokutu nezrušila. Žalobci bylo dále umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Na to žalobce reagoval dalším podáním, v němž požádal o přerušení řízení z důvodu podaného podnětu k provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 22. 2. 2016. Magistrát řízení přerušil. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, v případě bloku na pokutu ze dne 22. 2. 2016 shledala, že podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení byly splněny, přezkumné řízení nezahájila a blokovou pokutu nezrušila. Žalobci bylo opět umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce se ve věci vyjádřil, včetně toho, že požádal o přezkoumání způsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení. Poté rozhodnutím ze dne 31. 8. 2016, č. j. ODSČ-12/4-N-2016, Magistrát města Chomutova podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče dosažený ke dni 22. 2. 2016. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
18. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (a další podobná rozhodnutí v žalobě uvedená), ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K tomuto rozhodnutí žalovaný na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek neztotožňuje, neboť žalovaný vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsoblost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

20. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
21. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku nedošlo.

22. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
23. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
24. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými námitkami zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 15. 12. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
25. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal a ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupky projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.

26. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 15. 12. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
28. Zdejší soud neshledal žádný důvod pro to, aby se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
29. Přestupkové jednání, jehož se žalobce dopustil dne 23.2.2014, spočívalo v porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v pokutovém bloku bylo protiprávní jednání shrnuto slovy: „řidič nebyl za jízdy připoután § 6/1a z.č. 361/2000 Sb.“. Není zde tedy pouhé označení pásy, jak namítal žalobce. Přestupkové jednání, kterých se žalobce dopustil dne 11. 10. 2014, 19. 10. 2015 a 22. 2. 2016, spočívalo v porušení povinnosti jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, v pokutových blocích bylo protiprávní jednání shrnuto slovy: „§ 18/3 z.č. 361/2000 Sb. - překročení R mimo obec 90/113/109 km/h“, „mimo obec dle § 18/3 z.č. 361/2000 Sb. R 90/111/107 km/h“, „§ 18/3 z.č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec, 90-111-107 km/h“. Další přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 15. 12. 2014 spočívalo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v porušení povinnosti v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, blok na pokutu z předmětného dne obsahuje následující popis skutku: „*Luníkov ...překročení rychlosti 81 km/h.*“ Z pokutových bloků ze dne 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 15. 12. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016 je tedy zjevné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Z obsahu pokutových bloků též vyplývá, že žalobce se přestupků dopustil na veřejně přístupných komunikacích (viz specifikace místa spáchání: silnice I/6 u obce Andělská Hora, obec Luníkov a označení místa vystavení bloku Žižice, silnice I/13 u obce Ledvice, silnice I/6 u obce Vřídýlko „šipka“ tj. směr K. Vary Praha), a námitka žalobce, že není zjištělné, zda k přestupku došlo na veřejně přístupné komunikaci, nebo na soukromém pozemku, je nedůvodná. V pokutových blocích je uveden i čas spáchání přestupků. Z označení „řidič“ v prvním uvedeném bloku je pak zřejmé, že přestupce byl řidičem v bloku uvedeného vozidla. Bloky na pokutu z 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016 rovněž obsahují odkaz na § 18 odst. 4, resp. § 18 odst. 3 či § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, blok z 15. 12. 2014 obsahuje základní popis doby, místa a času spáchání přestupku (což jinak obsahují i ostatní bloky) a všechny bloky obsahují označení přestupku, který byl spáchán, a proto i námitka nesprávné právní kvalifikace obsažené v dotčených pokutových blocích je nedůvodná. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatel za každý z výše uvedených přestupků přičítou body: z 23. 2. 014 – 3 body, z 11. 10. 2014 – 2 body, z 15. 12. 2014 – 3 body, z 19. 10. 2015 – 2 body, z 22. 2. 2016 – 2 body, celkem 12 bodů. Dle přílohy zákona o silničním provozu se totiž za jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km.h-1 v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec zaznamenaná v registru řidičů počet 2 bodů a za překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci nebo o 30 km/h a více mimo obec se zaznamenaná v registru řidičů počet 3 bodů a za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem se zaznamenaná v registru řidičů počet 3 bodů. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů uvádět tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“ či RJ), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření, či označit znění příslušného ustanovení zákona zkratkovitě pomocí znaku lomítka namísto slovního označení odstavce.

30. K námitce žalobce, že argument žalovaného o specifičnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifičnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. G 1498901 a F 0832677), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 15. 12. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016 splněny.

31. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz).
32. Zdejší soud připomíná, že se žalobce v průběhu řízení o námitkách v případě rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 22. 2. 2016 a 19. 10. 2015 pokusil o jejich změnu či odstranění, když podal podněty k zahájení přezkumného řízení. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje a Karlovarského kraje, však u obou podnětů k přezkumnému řízení neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a pokutové bloky nezrušila. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se magistrát i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
33. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhoduje v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

34. Lze tedy shrnout, že žalobci byly za přestupky spáchané ve dnech 23. 2. 2014, 11. 10. 2014, 15. 12. 2014, 19. 10. 2015, 22. 2. 2016 uloženy peněžitě pokuty a žalobce tak celkem shromáždil dvanáct bodů a dosáhl zákonem stanoveného bodového limitu (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích (blokových pokut), která jsou způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Popis přestupku je tak ve vztahu k nepoužití bezpečnostních pásů i ve vztahu k překročení rychlosti, jak v obci, tak mimo obec, dostatečný, popis skutků je dostatečný jak ohledně místa, tak času spáchání, bloky jsou čitelné, srozumitelné a přezkoumatelné, právní kvalifikace v nich uvedená je srozumitelná a žalovaný se zabýval v napadeném rozhodnutí všemi odvolacími důvody žalobce. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud žalovanému nepřiznal ani náhradu nákladů soudního řízení v podobě částky 2 x 300 Kč, kterou uplatnil ve vyjádření k žalobě (za vyjádření k žalobě a k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě), neboť v daném případě žalovanému nevznikly ani žádné zvláštní náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. září 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)